

El nostre comiat

S embia que era ahir, i demà passat ja farà nou anys que es va començar a publicar el nostre diari AVUI. I en farà també nou que s'hi va iniciar la nostra col·laboració, en aquesta secció "El llenguatge", de què ens vam fer càrrec a proposta de Josep Faulí, el primer director del diari, el qual va dipositar en nosaltres la seva benèvoia confiança. Durant nou anys seguits, doncs, hem procurat de no defraudar-la i d'esmerçar els nostres esforços a servir la llengua catalana, no solament denunciant les defectuositats més freqüents que hem observat en el seu ús, sinó també posant en relleu els recursos i les seves possibilitats; això és, intentant, sobretot, mostrar el seu elevat grau d'aptitud. Dit altrament, hem procurat donar al lector del diari, interessat pel llenguatge, informació útil sobre problemes i aspectes molt diversos de la llengua catalana, que no necessàriament es proposava de fer-lo adonar dels defectes en què podia incorrer en la seva locució o la seva escriptura. No ho hem fet sense dubtes ni vacil·lacions, pensant sempre en el possible grau d'interès del lector mitjà i en l'esforç que estaria disposat a fer per entendre una explicació massa enrevessada. Però hem defugit, això sí, comentaris sobre incorreccions massa elementals, dels quals hem cregut que no havia de treure cap profit ningú disposat a llegir-nos.

Ara, al cap de nou anys d'aquesta tasca diària, hem decidit d'abandonar-la i d'acomiarar-nos dels nostres lectors. No n'estem pas tips, tal com hem dit responent a algun company a qui hem fet saber la nostra decisió. Però el desig de no repetir-nos ens exigia cada cop un nombre d'hores més elevat per a triar el tema de cada comentari, reflexionar-hi, documentar-nos i procurar arribar a conclusions vàlides, no afectades de precipitació, cosa que requereix un esforç que no hem pogut sostenir indefinidament. Hem reeixit, tanmateix, a convèncer el nostre amic Josep Llobera que ens succeís en aquesta secció. Professor competent i expert, hi aportarà sense dubte punts de vista nous i hi donarà a conèixer les observacions acumulades al llarg de molts anys d'estudi i de pràctica del llenguatge.

Durant aquests nou anys hem rebut moltes cartes dels lectors. N'hem contestat una colla; però ens ha estat materialment impossible de fer-ho amb totes, tal com hauríem volgut. Els nostres mots finals, doncs, han d'ésser de disculpa envers els autors d'aquestes cartes no contestades.